

Dit verhaal van de familie Geus is door twee zussen van de heer Jo Geus verteld.

De heer Geus werd in Koedijk geboren op 13 oktober 1919. De baker bleef 14 dagen dag en nacht en sliep in de bedstee. De oudste zus, Corry, van september 1912 en Aagje van augustus 1915 kunnen het zich nog heel goed herinneren. Maar niet alleen dat, heel gedetailleerd zijn hun herinneringen en zo gaan we terug naar de Sinterklaasavonden.

Dat feest, wat iedereen op Koedijk hier wel weet, werd op Oudejaarsavond gevierd. Naast het vaders en moeders kastje, wat aan de uiteinden van de tafel stond, mochten ze hun stoeltje klaarzetten. Heel vroeg in de ochtend lag daar een Moskovisch hartje in een doosje. Een chocoladeletter, altijd taai en speculaas en soms een spel, een boek of kleurboek.

Op school leren ze lezen, rekenen, taal, aardrijkskunde, zang en naaien. Als je jarig was kreeg je van de juf een chocoladereep.

In de tweede klas begonnen ze aan een stop- en merklap. De merklap hangt bij beiden, als herinnering ingelijst, aan de muur. De stoplap werd gemaakt door te leren recht en averecht te breien. Nog later kwam het goed van pas tijdens de oorlog. Het werd toen uitgehaald om sokjes en wanten te breien voor de kinderen. Tot en met zaterdag was het school en de zondag vrij om te hinkelen, touwtje te springen of poppenkleertjes te maken. En uitkijken naar de drie centen zakgeld. Iets wat natuurlijk niet in een keer besteed werd. Drie keer op die zondag kon je een keus maken, de winkel bleef er de hele dag voor open. De ene keer kwam je terug met een toffee en dan weer met een punt drop.

De schoolreisjes gingen van het Schoolverbond uit, natuurlijk alleen als je trouw naar school was geweest! Met paard en wagen van de boeren een dagje naar Schoorl of Bergen. Het lied wat dan werd gezongen weten de dames nog:

Het Schoolverbond geeft ons ieder jaar een heerlijk feest,
en daarvoor zijn wij altijd trouw naar school geweest. Hoezee, hoezee!

Onderweg naar school werd er door buurtbewoners vaak een briefje meegegeven voor de dokter, soms ook een flesje voor nieuwe medicijnen, telefoon was er immers nog niet. Een cent kreeg ja dan als beloning. 's Middags bracht de kruidenjongen dan b.v. poeders die door de dokter zelf waren gemaakt.

Een enkele keer werd er met buurmeisjes een fiets gehuurd bij de smid. Een kwartje voor de hele week. En vader leerde je dan fietsen. De Kanaaldijk was een grindweg met in het midden een paardenpadje waar de paarden op liepen. De geulen van de weg moesten vaak worden opgevuld. Het gezin Luchtigheid maakte daarvan ook gebruik. Ze hadden een schuit met een paard daarvoor over het jaagpad om de boodschappen van de Koedijkers uit Alkmaar te halen.

Bakkers en kruideniers waren wel er op het dorp. En Dieuwertje de Bruin met haar manufacturenzaakje, twee toonbanken met schorten, sajete, katoen, flanel, breiwool en tafellakens. Sajete werd gebruikt om er kousen van te breien. Zwarte kousen en als de teen stuk was, werd er een stuk van afgeknipt, de stekken weer opgezocht en dan werd de voet er weer aangebreid.

Boven de winkel was ook nog een klompenzolder.

En zo werd de ene na de andere herinnering verteld.

Dat het schooljaar op 1 april begon en de zomervakantie 18 dagen duurde.

Vakanties waren er nog niet bij. Het gezin ging wel eens pootjebaden in Bergen aan Zee of in Schoorl. Badpakken was iets van latere tijd. Traditiegetrouw met Pinksteren naar Bergen lopen en met Hemelvaart naar Schoorl, de Oorsprong. Zelfs op 3-jarige leeftijd liep Jo Geus die hele eind al mee.

Kinderbijslag was er niet.

Na schooltijd leren sokken te mazen, een fietsband te plakken of plinten afstoffen.

Aan de stoplap of merklap verder werken en natuurlijk ook spelen.

